

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2020. július 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

V É G Z É S T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. október 25. napján kelt 21.B.1445/2018/22. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2019. október 25. napján megtartott nyilvános tárgyaláson kihirdetett 21.B.1445/2018/22. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés], és ezért 4 év fegyházban végrehajtani rendelt szabadságvesztésre, és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt. Határozott az eljárás során lefoglalt tárgyakról és a bűnügyi költség viseléséről is.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosabb büntetés kiszabása végett, a vádlott „teljeskörűen”, míg védője pedig eltérő jogi minősítés - kábítószer-birtoklása - megállapításáért és a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.
- [3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.16/2020/2. számú átiratában az ügyész indokolt fellebbezését fenntartotta.
- [4] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét széles körben teljesítve a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, majd mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, mely azonban álláspontja szerint részben megalapozatlan, mert hiányos, illetve iratellenes.
- [5] Véleménye szerint a tényállást az igazságügyi vegyész szakértői vélemény alapján a lefoglalt kábítószerek hatóanyagával ki kell egészíteni, továbbá az amfetamin hatóanyag-tartalmának mennyiségét is helyesbíteni kell, mert az elsőfokú bíróság az indokolásban helyesen 5,38 grammot vett figyelembe, azonban a tényállásban ezzel szemben 123,1 grammot tüntetett fel.
- [6] Ezen 5,38 g hatóanyag a jelentős mennyiség alsó határának helyesen 53,8 %-a a törvényszék által figyelembe vett 53,4%-kal szemben, így az összesített hatóanyag-tartalom a jelentős mennyiség alsó határának helyesen 226,1%-a, vagyis 2,261-szerese. A különösen jelentős mennyiséghez mért százalékos arányt helyesen jelölte meg az elsőfokú bíróság, viszont az ily módon értelemszerűen nem a különösen jelentős mennyiség 22,6-szorosa, hanem annak 0,226-szorosa.
- [7] Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen

minősítette a cselekményt.

- [8] A büntetéskiszabási körülményeket is helyesen vette számba, viszont nem értékelte kellő mértékben a cselekmény jelentős tárgyi súlyát és azt, hogy a vádlottal szemben korábban már volt folyamatban büntetőeljárás, mely a vádemelés elhalasztásával fejeződött be. Így a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazása nem indokolt, vélekedése szerint a szabadságvesztést súlyosítani kell és ezzel arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is. Utalt arra, hogy a közügyektől eltiltás megnevezése helyesen mellékbüntetés, ezért azt ekként kell a rendelkező részben feltüntetni.
- [9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan rendelt el vagyonek Kobzást a vádlottól lefoglalt pénzre, tévedett azonban a jogszabályi hivatkozásban. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki bűnösnek, az általa birtokolt pénzt a Btk. 74/A. § (2) bekezdés b) pontja alapján az ellenkező bizonyításáig e vagyonek Kobzása alá eső vagyonnak kell tekinteni, ez a helyes jogalapja az alkalmazott intézkedésnek.
- [10] Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek minősítette.
- [11] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben a szabadságvesztést és a közügyektől eltiltást súlyosítsa, ez utóbbit mellékbüntetésként kiszabottnak tekintse, a vagyonek Kobzása elrendelésének jogszabályhelyét pontosítsa, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.
- [12] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában indítványozta:
- [13] - a tényállásban írt cselekmény minősítésének megváltoztatását, annak a Btk. 178.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettekénti értékelését;
- [14] - a részbeni megalapozatlanság iratok tartalma és helyes ténybeli következtetések alapján történő kiküszöbölésével eltérő tényállás megállapítását;
- [15] - a szabadságvesztés tartamának enyhítését, és annak próbaidőre történő felfüggesztését.
- [16] Előadta, hogy a vádlott a kábítószer birtoklásában elismerte a felelősségét. Ehhez képest az elsőfokú bíróság tényállásában írt azon megállapítás, hogy a vádlott két személynek értékesített kábítószer, továbbá, hogy kábítószer csomagolásához, kiszűréséhez szükséges eszközöket tárolt, álláspontja szerint iratellenes és téves ténybeli következtetésen alapul, mert csak I. számú tanú állította, hogy a vádlottól ellenérték fejében szerezte a kábítószer (a tanú azt ajándékba kapta). Mivel pedig egyetlen személy esetében bizonyosodott be, hogy kábítószer ellenérték fejében szerzett a vádlottól, az sem felel meg az iratoknak, továbbá a logikai következtetésekre irányuló szabályoknak, miszerint a vádlott Budapest területén kábítószer kereskedelmével foglalkozott. Álláspontja szerint egyetlen személynek történő értékesítés nem meríti ki az 1/2007. Büntető jogegységi határozat szerinti kereskedés fogalmát, minthogy az nem értékelhető a rendszeresen ismétlődő, anyagi haszonszerzés érdekében folytatott adásvételeknek.
- [17] Ebből az következik véleménye szerint, hogy a vádlott terhére csak a kábítószer birtoklása róható fel, és ezt nem cáfolja az a bírói gyakorlat sem, amely a kábítószer porciózására szolgáló tárgyakat a kereskedés bizonyítékaként értékeli, mert azt nem lehet mechanikusan alkalmazni. Itt utalt a vádlott súlyos alkohol- és kábítószer problémáira, amelyek meglátása szerint messzemenően indokolják a mérőeszközöket, azt, hogy a túladagolás elkerülésének céljából ilyen eszközöket birtokoljon, és a kábítószer - ahogy az elfogásakor adagok is igazolják - pontosan kimért porciókra ossza. Szerinte az sem tekinthető szokatlannak, és a kereskedést alátámasztó ténynek, hogy nagyobb mennyiséget birtokolt fogyasztás céljából, mivel ezt tehető anyagi helyzete lehetővé tette.

- [18] Mindezek alapján a fent idézett két tényállásrészt, továbbá annak mellőzését kérte, mely szerint a vádlott tulajdonát képezte a 28,48 gramm össz tömegű amfetamin is, mert erre vonatkozóan sem álltak rendelkezésre kétséget kizáró bizonyítékok.
- [19] Ennek megfelelően az így megállapítható tényállás alapjául szolgáló bizonyítékokat kérte elfogadni: nevezetesen a vádlott beismerő vallomását, az I. számú tanú azon tárgyalási vallomását, hogy ingyenesen szerzett a vádlottól kábítószer és a tanú azon állítását, hogy a vádlottól soha nem kapott és vásárolt kábítószer.
- [20] Az általa indítványozott bűncselekmény enyhébb büntetési tételére, a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményekre - beismerésre, büntetlen előéletére - figyelemmel szerinte indokolt a büntetés enyhítésével kiszabni a szabadságvesztést, és annak végrehajtását próbaidőre felfüggeszteni.
- [21] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését fenntartotta. Kiemelte abból az elsőfokú bíróság ítéletének iratellenes megállapításait, hivatkozott továbbá arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet szerint is súlyos kábítószer-függő vádlottnál megtalált kábítószer mennyisége és az ugyancsak vádlottól lefoglalt tárgyak nem bizonyítják kétséget kizáróan a kábítószer-kereskedelmet, és mint ilyen, a vádlott terhére nem értékelhető.
- [22] A fellebbezések egyike sem alapos.
- [23] A jogi minősítésen keresztül a tényállást is támadó védelmi perorvoslatokra figyelemmel a felülbírálat a Be. 590.§ (1) bekezdése alapján teljeskörű volt, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.
- [24] Ennek keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.
- [25] Az ügyben a Be. LXXVI. Fejezetében írtak maradéktalan figyelembevételével előkészítő ülést tartott.
- [26] A Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás-tisztázási kötelezettségének is eleget tett.
- [27] A tanúbizonyítás szabályait megtartotta, így ügyelt a mentességi jogokra is. A megfelelően kioktatott tanúk kihallgatását az elsőfokú bíróság a törvény szerint foganasította.
- [28] Az igazságügyi szakértői véleményeket és az okiratokat tárgyalás anyagává tette.
- [29] A tényállásnak a Be. 592.§ (2) bekezdés b) és d) pontjaiban írt - hiányosságból, és iratellenességből eredeztethető - részbeni megalapozatlansági hibáit a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében eljárva - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján - a következők szerint küszöböli ki:
- [30] - A 2. oldalon alulról a 2. bekezdésben a kokain hatóanyagaként benzoilekgonint, a marihuána hatóanyagaként totál-THC-t jelöl meg.
- [31] Ugyanebben a bekezdésben a készpénz eredetét akként helyesbíti, hogy a lefoglalt 155.000 Ft-ból 24.000 Ft kábítószer értékesítéséből származott, míg a fennmaradó 131.000 Ft-ot a vádlott a kábítószer értékesítésének ideje alatt szerezte meg.
- [32] A 3. oldal első bekezdés 2. sorában az amfetamin hatóanyagaként amfetamin-bázist jelöl meg, és annak mennyiségét 5,38 grammra helyesbíti.

- [33] A 3. oldal 3. bekezdését a másodfokú bíróság a tényállásból a jogi minősítéshez (10. oldal alulról a 2. bekezdés elé) helyezi át.
- [34] A 3. oldal 4. bekezdés 2. és 3. sorában a kábítószer összesített, a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított mennyiségét 226,1%-a, vagyis 2,261-szeresre helyesbíti.
- [35] - A 3. oldal 4. bekezdésének utolsó sorából mellőzi a különösen jelentős mennyiség alsó határához viszonyított mennyiségi adatokat.
- [36] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól, és az a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [37] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét példásan teljesítette, számot adott valamennyi bizonyítékról és ezen belül arról is, hogy mely bizonyítékot milyen okból fogadott el, melyeket miért vetett el.
- [38] Részletesen bemutatta a vádlott vallomását, és helyesen látta úgy, hogy az már önmagában véve is olyan belső ellentmondásokat, logikai hibákat tartalmaz, mely miatt tényállás alapjául ne szolgálhatott.
- [39] E körben - az elsőfokú bíróság által tett megállapításokon túlmenően - a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.
- [40] A vádlott állítása szerint a barátainak, ismerőseinek adott ugyan kábítószer, de soha nem pénzért. Ez az állítás az ésszerű gazdálkodás törvényszerűségei mentén több mint életszerűtlen. Az ingatanon tárolt közel 30 gramm amfetamin, a több mint egy kilogramm marihuána és a 40 gramm kokain beszerzése - még „nagykereskedelmi” árral számítva is - közel 3,5 millió forint költséggel járt, amelynek saját fogyasztáson felül mások ingyenes ellátására fordítása komoly anyagi veszteség, az - a vádlott anyagi helyzetéhez mérten is - egyáltalán nem kifizetődő.
- [41] ár a vádlott amfetamint nem fogyasztott, és ilyenre utaló nyomok a testéből sem voltak kimutathatók, a gumijavító üzletből (vagyis kétség kívül a vádlott birtokából) lefoglalt mérlegen ilyen kábítószer szennyeződése is megtalálható volt. Ez egyúttal cáfolta azon vádlotti vallomást is, amely szerint a mérleget autószereléshez használták volna, azt is, hogy a kannabiszt saját használatra szánta (miután annak jellegzetességei folytán a saját fogyasztási adag külön mérést nem is igényel), továbbá a tanúl által használt lakrészben talált amfetamin kapcsán kétségbe vonta a vádlott állításának hitelességét.
- [42] Le kell szögezni, hogy a gumijavító üzemből és a lakrészből lefoglalt kábítószeresek - értékükből adódóan is - csak és kizárólag azon személy tulajdonát képezhették, aki ott megfelelő jogcímmel tartózkodott - vagyis a tulajdonos vádlottét, és/vagy a lakás szívésségi használójáét, a tanúl-ét
- [43] Az illegális szer tulajdonosának személyére nézve tanúvallomások álltak rendelkezésre.
- [44] Az üzlet megfigyelését és a vádlott elfogását végző rendőr tanúk (tanú2, tanú3, tanú4 vallomásai alapján az 1. számú tanú nyomozati vallomása volt igazolható. Ők végig figyelemmel kísérték az 1. számú tanút, amint betért a vádlott gumijavító üzletébe, majd az autóbuszra felszállt, és tőle kannabisz került lefoglalásra. Ezzel összhangban a tanú a nyomozás során terhelte a vádlottat elmondta, hogy a kannabiszt a vádlottól vásárolta. Ily módon az 1. számú tanú módosított vallomását az elsőfokú bíróság alappal vetette el, és az

- így rendelkezésre álló tanúvallomás is a fenti - a kábítószer értékesítésével foglalkozó - következtetéseket támasztja alá.
- [45] Hasonlóképpen helyes indokok alapján vetette el a törvényszék a tanúl tárgyalási módosított vallomását is. Nevezett a vádlott alkalmazottjaként, és az üzlet mögötti lakrész szívésségi használójaként is lekötöztetve volt a vádlottnak, nyilvánvaló a magyarázat, miért került kellemetlen helyzetbe a tárgyaláson, mikor a vádlottal személyesen is szembesülnie kellett. Mivel kellő magyarázattal egyébként sem szolgált a vallomás megváltoztatására, a nyomozati vallomása volt hitelesebb, mely szerint ő is a vádlottól vásárolt kábítószer alkalmanként, és a fagyasztoóban talált amfetamin nem a sajátja volt.
- [46] Látható tehát, hogy a két lehetséges tulajdonos közül egyedül a vádlott vonatkozásában merültek fel terhelő bizonyítékok (tanúvallomások), ráadásul nem csak a kábítószer tartása, de annak rendszeres értékesítése tekintetében. A tanúl-nek legfeljebb a tőle lefoglalt kis mennyiségű kannabiszhoz volt köze (melyet el is ismert), az ő anyagi helyzete (pl. lakhatási nehézségei) egyébként sem tették volna lehetővé a már ismertetett értékben kábítószer beszerzését.
- [47] A nagy mennyiségű önzáró műanyag tasak tekintetében a vádlott úgyszintén arra hivatkozott, hogy azt autószereléshez (alkatrészek tárolására) használták. Ezt a vádlottól lefoglalt kokain (nyom.ir. 61. oldal házkutatási jegyzőkönyv, 47. oldal jelentés), a tanúl-tól lefoglalt egyik tasak kannabisz (nyom. ir. 102. oldal, szakértői vélemény 8.1. pontja), valamint az 1. számú tanútól lefoglalt kábítószer tárolási módja - azaz az, hogy azok szintén ilyen zacskóban voltak elhelyezve, cáfolja. Lehetséges, hogy autójavításhoz szükséges alkatrészeket is tartottak ilyen tasakokban, de az is biztos, hogy a vádlott az általa értékesített kábítószerket is így csomagolta be.
- [48] A vádlottól lefoglalt készpénz címleteit is vizsgálva látható, hogy azok között számos kisebb címlet is volt (6 db 500 Ft, 9 db 1000, 4 db 2000, 5 db 5000 - nyom. ir. 48. oldal, rendőri jelentés), amely az egyéb bizonyítékokkal együttesen szintén a terjesztői magatartást támasztja alá, ráadásul a vádlott a pénz törvényes eredetét az eljárás során nem bizonyította.
- [49] Ekként tényszerűen, a bizonyítékok okszerű, logikus és törvényes mérlegelésével vetette el a vádlott védekezését, és állapította meg, hogy valamennyi lefoglalt kábítószer a vádlotté volt, és hogy abból nem csak fogyasztott, hanem rendszeresen - részben ismert, részben ismeretlenül maradt vevői részére - értékesített is, vagyis nem ingyen juttatott belőle másoknak, és ezt a célt szolgálták a méréshez, kiszerezéshez, csomagoláshoz szükséges eszközök is.
- [50] A védő fellebbezésének a vádlott „súlyos kábítószer-függőségével” foglalkozó indokai kapcsán ki kell térni arra is, hogy illet az elsőfokú bíróság - a védő hivatkozásával ellentétben - nem állapította meg. A tényállás szerint a vádlott mindössze kábítószer-fogyasztó, ami a vádlott ezzel egyező vallomásának elfogadásán alapult. Túl azon, hogy a kábítószer-függőség nem minősítést-befolyásoló tényező, az - elfogadása esetén - sem zárja ki a kábítószer-kereskedelem megállapíthatóságát, különös figyelemmel arra is, hogy a jelen esetben olyan kábítószer - amfetamin - is lefoglalásra került, amelynek hatóanyaga önmagában is a jelentős mennyiség alsó határának felét kiteszi, és amelyet a vádlott szervezetéből kimutatni nem lehetett.
- [51] A védő fellebbezésében hivatkozottak kizárólag az elsőfokú bíróság fentiek szerint törvényes bizonyíték-értékelő tevékenységét támadják, a vádlott védekezését, valamint az

azt alátámasztó, és az elsőfokú bíróság által kellő indokok alapján elvetett, módosított vallomások elfogadását célozzák. Erre a másodfokú eljárásban jogszabályi lehetőség nincs, így a fellebbezésnek a tényállást - iratellenesség és téves következtetés okán - sérelmező része eredményre nem vezethetett.

- [52] A kábítószer mennyiségének meghatározása során az elsőfokú bíróság igazságügyi vegyész szakértői véleményre támaszkodva, a Be. 7.§ (4) bekezdésében szabályozott alapelv messzemenő figyelembevételével, helyesen járt el.
- [53] A főügyészség észrevétele azonban alapos volt abban, hogy a tényállás e részében több ponton is helyesbítést igényelt.
- [54] Egyrészt, pótolni kellett a hatóanyagok pontos megnevezését, mivel a jogi minősítés is ehhez igazodik, nem pedig magához a kábítószerhez.
- [55] Másrészt az elsőfokú bíróság elírta az amfetamin hatóanyagának tömegét, az helyesen 5,38 gramm, nem pedig 121 gr. (I. vegyész szakértői vélemény nyom. ir. 104. oldal)
- [56] Ezen túlmenően azt, hogy mely kábítószer melyik (a Btk. 459.§ (1) bekezdés 18 pontja szerinti) törvény alapján minősíthető, nem a tényállásban, hanem a jogi minősítésnél kell rögzíteni. Ez a rész - túl azon, hogy a másodfokú bíróság a tényállásból áthelyezte, egyéb kiegészítéseket és pontosításokat is igényelt. A kannabisz és a kokain ugyanis helyesen és pontosan a Btk. 459.§ (1) bekezdés a) pontja, az amfetamin ugyanezen törvényhely b) pontja alapján minősül kábítószernek, a delta-9-THC és annak sztereokémiai variánsai a Btk. 459.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti pszichotróp anyag.
- [57] Az összesített mennyiségi adatokban is számítási hiba volt, melyek szintén korrekcióra szorultak.
- [58] Helytállóan mutatott rá a főügyészség továbbá, hogy a lefoglalt kábítószer a különösen jelentős mennyiség alsó határának nem 22,6-szorosa, hanem csak 22,6%-a. Ennek a körülménynek azonban - tekintve, hogy a vádlott terhére nem kábítószer-birtoklása került megállapításra - a minősítést befolyásoló hatása nem volt, és ezért a tényállásból szintén mellőzni kellett.
- [59] A tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége, cselekményének minősítése is maradéktalanul törvényes, és igazodik az irányadó bírói gyakorlathoz is.
- [60] Az, hogy a vádlott jelentős mennyiségű kábítószer rendszeres, haszonnal történő értékesítés céljából tartott, és abból két ismertté vált vevője részére értékesített is, hasonlóképpen tárolt a kábítószer mérésére, csomagolására szolgáló eszközöket is, a kábítószer-kereskedelem büntette kereskedési fordulatának megállapítására ad alapot.
- [61] A bírói gyakorlat szerint ugyanis:
- [62] - amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül [BH2015. 324.].
- [63] - a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az ezt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény [BH2017. 144.].
- [64] - a kábítószerrel kereskedés kísérletének megállapítására önmagában alkalmas magatartás az elkövetőnek olyan szervező tevékenysége, aminek következtében a továbbiakban mások számára valóságos és közvetlen elérhetőségbe került a kábítószer [BH2019. 38.].
- [65] Nem értett egyet a védő fentiekkel ellentétes jogi érvelésével az ítélőtábla, ugyanis annak indokait olyan - jelentős tényekben eltérő - tényállásra alapozta, amelyet a vádlotti védekező alátámasztó bizonyítékok alapján indítványozott megállapítani a másodfokú eljárásban, és amelyre törvényes ok és lehetőség sem volt. A teljesség kedvéért azonban

megjegyzzi az ítélet táblája, hogy azt az álláspontot sem tudta osztani, miszerint az egyetlen vevő részére történő többszöri ellenérték fejében történő értékesítés nem alkalmas a kereskedelem megállapítására. A védő által is hivatkozott jogértelmezési iránymutatások szerint a kereskedelem a rendszeresen, anyagi haszon fejében történő ismétlődő adásvételekben merül ki, az már közömbös, hogy ez egyetlen személy, vagy több más személy részére történik.

- [66] Azt az elsőfokú bíróság - az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény és a vádlott beismerése alapján - tárgyszerűen állapította meg a tényállásban, hogy a vádlott kábítószer fogyasztó. A teljesség kedvéért azonban meg kell jegyezni, hogy ez a - vád tárgyává tett - azonos - megállapítás önmagában a kábítószer fogyasztásának (mint a Btk. 178.§ (6) bekezdésében írt törvényi tényállásnak) a kimerítéséhez nem elégséges, így helyes volt az, hogy a törvényszék külön nem tért ki a jogi indokolásában arra, hogy a fogyasztói magatartásért miért nem tartozik felelősséggel a vádlott.
- [67] Ugyanakkor ítéletszerkesztési hibaként jellemezhető az ítélet 5. oldal 3. bekezdésében az átadással kapcsolatos jogi fejtegetés. Egyrészt a bizonyítékok körében történő elhelyezése egyébként sem lett volna helyes, de a jogi minősítés keretében sem lehetett helye, mivel a vádlott a tanúl-nek történő kábítószer értékesítése sem értékelhető egyszerű kábítószer átadásként, az a kereskedői tevékenység része. Ezért ezt a bekezdést az ítéletből teljes egészében mellőzni kellett.
- [68] A büntetés kiszabását befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, és azokat a súlyuknak is megfelelően értékelve szabott ki büntetést.
- [69] A közel 8 évvel ezelőtt elkövetett, és egészen más jellegű bűncselekménynek (amely miatt az ügyészség a vádemelést elhalasztotta) különösebb nyomatékot tulajdonítani nem lehetett, a bűncselekmény tárgyi súlyát pedig nem a büntetési fenyegetettség, hanem a konkrét elkövetési körülmények határozzák meg. Ezek jellegzetessége, hogy a vádlott - bár kétségkívül a lelepleződése következtében, de - nem értékesítette ténylegesen a nála fellelt kábítószer legjelentősebb részét, és hogy az értékesítésre szánt kábítószeresek közül a számottevőbb mennyiséget (a kannabisz formájában) olyan tudatmódosító anyag tette ki, amelynek egészségkárosító hatása köztudomásúan viszonylag enyhébb.
- [70] Az enyhítő tényezők túlsúlyára figyelemmel a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával megválasztott 4 év szabadságvesztés, és ehhez igazodó közügyektől eltiltás a másodfokú bíróság meglátása szerint is igazodik a cselekmény és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez is.
- [71] A közügyektől eltiltás mellékbüntetésként történő megnevezését illetően rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy az elsőfokú bíróság - ahogyan azt a főügyészség helyesnek látta - maga is a „mellékbüntetés” terminológiát alkalmazta. Ezt meghaladóan azonban ezzel a megoldással, és az emellett érvelő főügyészi okfejtéssel sem értett egyet a másodfokú bíróság.
- [72] A Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának „A határozatszerkesztés” tárgykörben 2014. évben végzett elemzés megállapításairól szóló összefoglaló véleménye, és annak „Az elsőfokú büntető ügydöntő határozatok szerkesztésének elvei és gyakorlata” címet viselő 6. számú melléklete rögzítette, hogy „az egységes elítélés elvéből következően a bíróságok többsége eddig sem tüntette fel, melyik a fő-, illetve mellékbüntetés. (Kivéve, ha főbüntetés helyett alkalmazott mellékbüntetést.) Az anyagi jogi szabályok szerint jelenleg a közügyektől eltiltás az egyetlen mellékbüntetés. Mindezekre figyelemmel annak kiemelése,

- hogy közügyektől eltiltásra „mint mellékbüntetésre” is ítéli a bíróság a vádlottat, a jövőben is szükségtelen.”
- [73] Ennek alapján tehát az elsőfokú bíróság megszüvegezése nem felelt meg a támasztott elvárásoknak, azonban - mivel a hivatkozott iránymutatás kötelező érvennyel nem bír, és az ellenkező gyakorlatot sem titulálja törvénysértőnek -, az ítéletábla helyesbítésre okot nem talált.
- [74] A vagyonelkobzás kapcsán csak részben értett egyet a másodfokú bíróság a főügyesség álláspontjával.
- [75] Először is, meg kell jegyezni, hogy az elsőfokú bíróság által a vagyonelkobzás jogalapjaként felhívott jogszabályhely - azaz a Btk. 74.§ (1) bekezdés c) pontja - az elkövetés idején már nem volt hatályban, azt a 2016. évi CIII. törvény 2016. október 28-i hatállyal - valójában az új 74/A.§ beiktatására figyelemmel - hatályon kívül helyezte. Ettől eltekintve is, az alábbiak szerint kellett volna helyesen eljárni:
- [76] Az irányadó tényállás szerint az intézkedés napján az I. számú tanú 8 gramm kábítószer vásárolt a vádlottól, 3000 Ft grammonkénti áron. Ebből következően a lefoglalt 155.000 Ft-ból 24.000 Ft-ra nézve - mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyoni - a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján volt helye az intézkedés alkalmazásának. A fennmaradó 131.000 Ft-ot pedig a már említett 74/A.§ (1) bekezdés b) pontja alapján vagyonelkobzás alá eső vagyonként kell elvonni, tekintettel arra, hogy a törvényes eredetét a vádlott nem igazolta, vagyis az intézkedéshez fűzött vélelem nem dőlt meg.
- [77] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a feltételes szabadságra és az őrizet beszámítására vonatkozó rendelkezés megfelel a jogszabályoknak.
- [78] A lefoglalt tárgyról szóló döntés helyes és törvényes, és ugyancsak megfelelt a jogszabályoknak bünygyi költségre vonatkozó döntés.
- [79] Ezért összességében a másodfokú bíróság a Be. 604.§ (1) bekezdés a) pontja és 605.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét az indokolás fenti helyesbítése mellett helybenhagyta.

Budapest, 2020. július 2.

. Magócsi István sk
a tanács elnöke

dr. Borbás Virág Bernadett sk.
előadó bíró

dr. Raczky Katalin sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019. október 25. napján kelt 21.B.1445/2018/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.29/2020/11. számú végzése folytán 2020. július 2. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. július 2.

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

